Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

A TANÁCS 1339/2002/EK RENDELETE

(2002. július 22.)

a végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a Kínai Népköztársaságból és Indiából származó szulfanilsav behozatalára kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről

(HL L 196, 25.7.2002, o. 11)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	A Tanács 236/2004/EK rendelete (2004. február 10.)	L 40	17	12.2.2004
►**M2**	A Tanács 492/2004/EK rendelete (2004. március 8.)	L 80	6	18.3.2004
►**M3**	A Tanács 123/2006/EK rendelete (2006. január 23.)	L 22	5	26.1.2006

▼B

A TANÁCS 1339/2002/EK RENDELETE

(2002. július 22.)

a végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a Kínai Népköztársaságból és Indiából származó szulfanilsav behozatalára kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 9. cikkére,

tekintettel a Tanácsadó Bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott bizottsági javaslatra,

mivel:

A. IDEIGLENES INTÉZKEDÉSEK

(1) A Bizottság az 575/2002/EK rendelettel ([2]) („ideiglenes rendelet”) ideiglenes dömpingellenes vámot vetett ki a Kínai Népköztársaságból („KN”) és Indiából származó szulfanilsav behozatalára. A Bizottság az 573/2002/EK rendelettel ([3]) („ideiglenes szubvenció-ellenes rendelet”) ideiglenes kiegyenlítő vámot is kivetett az Indiából származó szulfanilsav behozatalára.

B. TOVÁBBI ELJÁRÁS

(2) Azon lényeges tények és megfontolások közzététele után, amelyek alapján ideiglenes dömpingellenes intézkedések bevezetéséről döntöttek, számos érdekelt fél írásos észrevételeket nyújtott be. Minden meghallgatást kérelmező érdekelt fél lehetőséget kapott a Bizottság általi meghallgatásra.

(3) A Bizottság folytatta a végleges megállapításokhoz szükségesnek ítélt információk keresését és ellenőrzését.

(4) Minden felet tájékoztattak azokról a lényeges tényekről és megfontolásokról, amelyek alapján végleges dömpingellenes vám kivetésének és az ideiglenes vámmal biztosított összegek végleges beszedésének ajánlását tervezték. Továbbá határidőt biztosítottak számukra észrevételeik megtételére ez után a tájékoztatás után.

(5) A felek szóbeli és írásos észrevételeit figyelembe vették.

(6) Az ideiglenes megállapításoknak az azóta begyűjtött információk alapján történő felülvizsgálata után úgy döntöttek, hogy az ideiglenes rendeletben ismertetett lényeges megállapításokat megerősítik.

C. ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK

1. Érintett termék

(7) Az ideiglenes rendelet közzététele után néhány érdekelt fél jelezte, hogy az érintett termék meghatározása nem helyes. Véleményük szerint a technikai és tisztított minőségű szulfanilsav lényegesen eltér egymástól tisztasági fokuk és alkalmazásuk tekintetében. Azt állították, hogy a szulfanilsav kétféle minősége nem tekinthető homogén terméknek, és ezért ezeket a vizsgálat alkalmazásában külön termékként kell kezelni. Ennek az állításnak az alátámasztására elmondták, hogy a kétféle minőségű

([1]) HL L 56., 1996.3.6, 1. o. A legutóbb a 2238/2000/EK rendelettel (HL L 257., 2000.10.11., 2. o.) módosított rendelet.
([2]) HL L 87., 2002.4.4, 28. o.
([3]) HL L 87., 2002.4.4, 5. o.

▼B

szulfanilsav nem eléggé felcserélhető egymással. Bár elfogadott tény, hogy a nagyobb tisztaságú minőség univerzálisan alkalmazható, ugyanez nem mondható el a technikai fokozatú szulfanilsavról túlzott – leginkább anilinmaradványokkal való – szennyezettsége miatt. E szennyező anyagok miatt következésképpen a technikai fokozatú sav alkalmatlan az optikai fehérítőszerek és élelmiszerfestékek gyártásában való felhasználásra.

(8) Emlékeztettek, hogy a tisztított minőségű szulfanilsav a technikai minőségű szulfanilsavnak egy olyan folyamatban történő tisztításából származik, amely során egyes szennyező anyagokat eltávolítanak. Ez a tisztítási folyamat nem módosítja a vegyület molekuláris jellemzőit vagy más vegyszerekkel való reakciós tulajdonságait. Ezért a technikai és tisztított minőség azonos alapvető kémiai jellemzőket mutat. Az a tény, hogy egyes alkalmazásokban a felcserélhetőség csak egy irányú lehet a szennyező anyagokkal kapcsolatos megfontolások miatt, nem igazolja kellő mértékben, hogy a tisztított és technikai minőség külön termékeket alkotnak, amelyeket két külön vizsgálatban külön kell kezelni. Bár elfogadott tény, hogy a tisztítási folyamat miatt egyes további költségek merülnek fel a gyártási folyamatban, emlékeztettek, hogy ezeket már figyelembe vették, amikor méltányosan összehasonlították a közösségi ipar által gyártott és az érintett országokból behozott kétféle minőséget az ár-alákínálási szint és a kármegszüntetési küszöb kiszámítása céljából.

(9) Következésképpen úgy találták, hogy az érdekelt felek által az érintett termék meghatározásával kapcsolatban tett észrevételek nem vezetnek az e kérdéssel kapcsolatos, az ideiglenes szakaszban tett megállapítások módosításához. Ezért levonható az a végleges következtetés, hogy mindkét minőségű szulfanilsavat egyetlen termékként kell kezelni e vizsgálat alkalmazásában.

2. **Hasonló termék**

(10) A Bizottság figyelmét nem hívták fel olyan új információra, amelyek következtében az ideiglenes vizsgálat azon következtetését módosítani kellett volna, miszerint a közösségi gyártók által előállított és értékesített szulfanilsav, és az érintett országokban gyártott és a Közösségbe kivitt szulfanilsav hasonló termékek.

(11) Az ideiglenes rendelet (12) preambulumbekezdésében ismertetett, hasonló termékekre vonatkozó ideiglenes megállapításokat megerősítették.

D. **DÖMPING**

1. **India**

1.1. *Rendes érték*

(12) Az indiai exportáló gyártó vitatta az alaprendelet (18) preambulumbekezdésében előírt, a rendes érték kiszámításánál a haszonkulcs meghatározására használt módszertant. Azt állította, hogy a hasonló termék nyitó és záró készleteit is figyelembe kell venni.

(13) Ezt az érvet elutasították, mivel a cég javaslata szerint a nyitó és záró készleteket csak a haszonkulcs meghatározásánál kell figyelembe venni, de a számított rendes érték kiszámításánál használt gyártási költség meghatározásánál nem. Ezért elfogadhatatlan, hogy ugyanarra a célra két különböző gyártási költséget használjanak fel. Ezen kívül az ideiglenes rendeletben a rendes érték kiszámításához felhasznált gyártási költség a vizsgálati időszakban (a továbbiakban „VI”) felmerült gyártási költséget jelenti, és ezt megfelelőbb tényezőnek tekintették, mivel nem befolyásolja a raktárállomány ad hoc jelleggel elvégzett értékelése.

1.2. *Exportár*

▼B

(14) Ugyanez a cég azt állította, hogy a kapcsolatban álló importőrön keresztül elvégzett értékesítésre vonatkozóan az exportárat a cég importőrének tényleges haszonkulcsát felhasználva kellene kiszámítani. Ezt a kérést nem lehetett teljesíteni, mivel a kapcsolatban álló importőr haszonkulcsának alapja a társult felek (a kérdéses cég és importőre) közötti elszámolási ár, és ezért az a 384/96/EK rendelet (az „alaprendelet") 2. cikkének (9) bekezdésével összhangban nem tekinthető megbízhatónak.

(15) A fentiek alapján az ideiglenes rendelet (19)–(21) preambulumbekezdésében foglalt megállapításokat megerősítették.

1.3. *Összehasonlítás*

(16) E címmel kapcsolatban nem érkeztek megjegyzések. Az ideiglenes rendelet (22)–(26) preambulumbekezdésében ismertetett megállapításokat megerősítették.

1.4. *Dömpingkülönbözet*

(17) Mivel nem érkeztek olyan megjegyzések, amelyek az ideiglenes rendeletben a dömpinggel kapcsolatban tett megállapításokat igazolhatták volna, az ideiglenes rendelet (29) preambulumbekezdésében megállapított dömpingkülönbözetet (26,4 %) megerősítették.

2. **Kínai Népköztársaság**

2.1. *Rendes érték*

(18) Mivel e címmel kapcsolatban nem nyújtottak be új információt, az ideiglenes rendelet (30)–(35) preambulumbekezdésében foglalt megállapításokat megerősítették.

2.2. *Exportár*

(19) Mivel e címmel kapcsolatban nem nyújtottak be új információt, az ideiglenes rendelet (36)–(39) preambulumbekezdésében foglalt megállapításokat megerősítették.

2.3. *Összehasonlítás*

(20) Mivel e címmel kapcsolatban nem nyújtottak be új információt, az ideiglenes rendelet (40) preambulumbekezdésében foglalt megállapításokat megerősítették.

2.4. *Dömpingkülönbözet*

(21) Az ideiglenes rendelet (41) és (42) preambulumbekezdésében megállapított dömpingkülönbözetet (21,0 %) megerősítették.

E. **A KÖZÖSSÉGI IPAR**

(22) Az alaprendelet közzététele után néhány érdekelt fél megkérdőjelezte a közösségi ipar meghatározását és annak összeegyeztethetőségét az alaprendelet 5. cikkének (4) bekezdésével. Ezzel összefüggésben különösen arra utaltak, hogy a panaszt tevő gyártót, a Sorochimie Chime Fine-t, a második közösségi gyártó, a Quimigal S. A. nem támogatta panaszának benyújtásakor.

(23) Emlékeztettek arra, hogy bár a Quimigal nem számított az eredeti kérvényezők közé, mégis szót emelt az eljárás bevezetése mellett, és korlátlanul együttműködött a vizsgálatban. Néhány érintett fél követelésére válaszul a vállalat a vizsgálat során többször megerősítette, hogy támogatja a vizsgálatot. Mivel nem hoztak olyan új információt a Bizottság tudomására, amely a Bizottságot korábbi megállapításainak módosítására indította volna, az ideiglenes rendelet (44) preambulumbekezdésében a közösségi ipar meghatározásával és a meghatározás megfelelőségével kapcsolatban ismertetett ideiglenes megállapításokat megerősítették.

▼B

F. **KÁR**

1. **Előzetes megjegyzések**

(24) Több érintett fél megkérdőjelezte azt a módszert, amellyel a Bizottság a szulfanilsav Közösségbe történő behozatalára, közösségi fogyasztására és piaci részesedésére vonatkozó adatokat megállapította. Azt állították, hogy nem tájékoztatták őket kellőképpen a behozatal mennyiségével és értékével kapcsolatos bizottsági megállapításokról, és következésképpen a védelemhez való jogaik sérültek. Megjegyezték, hogy néhány ilyen információ a panasz nem titkos változatából is hiányzott, és ezért a panasz az alaprendelet 5. cikkének (2) bekezdésében leírt kritériumoknak nem felelt meg.

(25) Figyelembe kell venni, hogy az alaprendelet 19. cikke (1) bekezdésének megfelelően a felek által bizalmi alapon, a dömpingellenes vizsgálat céljára rendelkezésre bocsátott minden információt a vizsgáló hatóság mindaddig bizalmasan kezel, amíg az adott információ esetében ez indokolt. Emlékeztettek, hogy szulfanilsavat viszonylag kevés gyártó állítja elő szerte a világon. Következésképpen a titoktartás miatt nem lehetett a termék Közösségbe történő behozatalára vonatkozóan pontos információkat közzétenni, különösen azokkal az országokkal kapcsolatban, ahol csupán egyetlen exportáló gyártó van. Ezért tájékoztatási céllal az érintett feleknek indexált számokat és magyarázó leírásokat bocsátottak rendelkezésre erről, illetve az ehhez kapcsolódó témákról.

(26) Mivel az elégtelen tájékoztatást felvető felek közül senki tudta bizonyítani, hogy az összefoglalt formában rendelkezésükre bocsátott információ alapján nem tudták jogaikat megvédeni, az ezzel kapcsolatos érveiket elutasították.

2. **Érintett behozatalok**

(27) Egy érdekelt fél azt állította, hogy az ideiglenes rendeletben a behozatal növekedésével kapcsolatban közölt adat félrevezető volt. Az állította, hogy mivel számos egyéb gyártó visszavonult a piacról, a közösségi felhasználók arra kényszerültek, hogy a szulfanilsavat a világpiacon vásárolják meg, ami viszont a behozott mennyiség drasztikus növekedéséhez vezetett. Ezt az érvet számos okból utasították vissza. Először is nem nyújtottak be a behozatal szintjével kapcsolatos további bizonyítékokat, amelyek alapján az ideiglenes szakasz megállapításait meg kellett volna változtatni. Ezzel párhuzamosan, bár elismerték az ideiglenes rendelet (127) preambulumberkezdésében, hogy várakozások szerint a behozatal továbbra is fontos szerepet játszik majd a közösségi kereslet kielégítésében, azt is megjegyezték, hogy amennyiben a közösségi ipart nem sújtotta volna a dömpingelt behozatal káros hatása, képes lett volna megvalósítani egyes bővítési terveit, és ezzel a közösségi keresletnek egy nagyobb részét tudta volna kielégíteni. A fentiek fényében az ideiglenes rendelet (47)–(54) preambulumbekezdésében említett, az érintett országokból a Közösségbe történő behozatallal és az ezen országok alákínálásával kapcsolatos ideiglenes megállapításokat megerősítették.

3. **A közösségi ipar helyzete**

(28) Az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdésével összhangban a dömpingelt behozatalnak a közösségi iparra gyakorolt hatásának vizsgálata magában foglalta az összes olyan megfelelő gazdasági tényezőnek és mutatónak az értékelését is, amelyek ennek az iparnak a helyzetét befolyásolták.

(29) Az ideiglenes tájékoztatás után több érintett fél kétségbe vonta a Bizottságnak a kárral kapcsolatos ideiglenes következtetését, mivel egyes mutatók esetében pozitív fejleményeket jeleztek. Különösen arra utaltak, hogy az elemzési időszakban

▼B

(1997. január 1-je és 2001. június 30-a közötti időszakban) a közösségi ipar gyártásában, értékesítésében és kapacitáskihasználtságában mutatkozó növekedés mégis azt bizonyította, hogy az nem szenvedett kárt. Egy érdekelt fél azt is állította, hogy a Bizottság az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdésében előírtakkal ellentétben nem értékelte megfelelően a bérköltségeket.

(30) Emlékeztettek, hogy az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése szerint az említett rendeletben felsorolt gazdasági tényezők és mutatók egyike sem lesz feltétlenül meghatározó a kár megállapításakor. Valóban igaz, a közösségi ipar által gyártott és értékesített mennyiségekkel kapcsolatos egyes mutatók pozitívan változtak. Figyelembe kell azonban venni, hogy körülbelül 13 %-al nőtt a Közösség szulfanilsav fogyasztása az elemzési időszakban, és csökkent a beszállítók száma a piacon, mivel néhány közösségi gyártó felhagyott ezzel a tevékenységgel.

(31) Még fontosabb arra emlékezni, hogy a közösségi ipar által elszenvedett kár a nyomott árak és az áremelés megakadályozásának formájában jelentkezett. Különösen az átlagos eladási ár csökkent jelentős mértékben 1997. és 1998. között, mivel az egyre növekvő, az érintett piacra behozott mennyiség által a piacra gyakorolt nyomás egyre érezhetőbbé vált. Bár a közösségi iparnak sikerült megemelni az átlagos eladási árát a növekvő kereslet mellett a Közösség piacán, mégsem érte el azt az árszínvonalat, amellyel a teljes gyártási költséget fedezni tudta volna, és ezért a VI alatt további veszteségeket szenvedett.

(32) A bérekkel kapcsolatos érvet illetően megjegyezték, hogy bár a Sorochimie által foglalkoztatott alkalmazottak száma csökkent az elemzési időszak alatt, az alkalmazottankénti átlagos személyi költségek megnövekedtek. Ennek okai a személyzet összetételében az adott időszak alatt bekövetkező változások, valamint a bérek általános inflációja. A Quimigalt illetően meg kell jegyezni, hogy a vállalat az index bázisévében (1998) nem gyártott szulfanilsavat. Amióta a vállalat 1999-ben megkezdte a szulfanilsav gyártását, az alkalmazottak főállásban dolgoznak ezen a területen, de 2000 óta még egy további napot is ledolgoznak. A két vállalat közül egyik sem állította, hogy az érintett behozatal hatott volna a szulfanilsavgyártással foglalkozó alkalmazottak bérére. Ezért a béreket nem tekintették kármutatónak.

(33) A fentiekre tekintettel megerősítették azt az ideiglenes megállapítást, miszerint a közösségi ipar az ideiglenes rendelet (57)–(76) preambulumbekezdése szerint az alaprendelet 3. cikke értelmében súlyos kárt szenvedett.

G. A KÁR OKA

1. Általános megjegyzések a kár okával kapcsolatos bizottsági következtetésekről

(34) Néhány érintett fél azt állította, hogy a közösségi ipar részben saját maga felelős az elszenvedett kárért. Többen megkérdőjelezték a Sorochimie vállalatvezetésének, termékeinek és ügyfélszolgálatának minőségét, és hangsúlyozták, hogy a vállalat az elemzési időszakban saját maga hozott be szulfanilsavat. Az egyik fél azt is állította, hogy a Sorochimie által elszenvedett kár egy másik üzletágának (ragasztó) tulajdonítható, amely súlyos nehézségekkel küzdött a VI alatt. A Quimigallal, a közösségi ipart alkotó második vállalattal kapcsolatban azt állították, hogy a cégnek az a döntése, hogy alacsonyár-stratégiával lép a piacra az indulási fázisban szintén hozzájárult az állítólagos kárhoz. Végül azt is állították, hogy a közösségi iparnak szigorú környezetvédelmi előírásokat kellett betartania, és magasabbak voltak a munkaerő- és szállítási költségei, mint az indiai exportáló gyártónak, következésképpen az ebből az országból származó behozatal versenyelőnnyel rendelkezett, és nem kárt okozó árakkal jelent meg.

▼B

(35) A vizsgálat kimutatta, hogy a Sorochimie cég a rendkívül alacsony piaci árakra visszavezethető pénzügyi nehézségei ellenére új ügyfeleket tudott szerezni az elemzési időszakban, és termékeit az ő követelményeikhez tudta igazítani. A vállalat kénytelen volt az elemzési időszakban bizonyos mennyiségeket megvásárolni az érintett áruból annak érdekében, hogy ki tudja elégíteni az ügyfelek igényeit, miközben a gyártóberendezéseken lényeges javítási munkákat végeztek. Ezért nem lehet azt állítani, hogy a Sorochimie hozzájárult saját kárához. Ezzel párhuzamosan emlékeztettek, hogy a vállalatnak a ragasztóanyag-üzletágban felmerülő nehézségei miatt keletkező rendkívüli költségeket nem vették figyelembe a jelenlegi vizsgálatban, mivel azok nincsenek kapcsolatban az érintett termékkel, és ezért nem tükröződtek az ideiglenes rendeletben ismertetett kármutatókban.

(36) Az ideiglenes rendelet (85) preambulumbekezdésében utaltak arra, hogy a Quimigal akkor határozott a piacra lépésről, amikor még magasabb volt a szulfanilsav ára a közösségi piacon. A Quimigal olyan pillanatban tudott a piacra lépni, amikor a Közösségben növekedett a kereslet, és a szulfanilsav szállítóinak száma mind a Közösségben, mind a Közösségen kívül megváltozott. Ezen kívül utaltak arra, hogy a vállalat arra kényszerült, hogy a dömpingelt behozatalhoz hasonló árakon kínálja termékeit annak érdekében, hogy 1999-ben és 2000-ben megállja a helyét a piacon, és piaci részesedést szerezzen, mivel a vállalat viszonylag kis mérete miatt inkább árelfogadó, semmint áralakító volt. A vállalat piaci részesedése azonban enyhén csökkent a VI-ben, mivel az érintett országokból érkező behozatal mennyisége megnőtt. Nem találtak ezért arra utaló jeleket, hogy a közösségi ipar helyzetének romlása a közösségi iparon belüli túlzottan éles versenyre lenne visszavezethető.

(37) Tekintettel az állítólag magasabb költségekre, amelyek a közösségi ipar számára a hatályos környezetvédelmi rendelkezéseknek való megfelelés és más tényezők miatt merülnek fel, nem szabad elfelejteni, hogy figyelembe vették az érintett importőrök versenyelőnyét a rendes érték meghatározásakor. Következésképpen az ideiglenes rendelet (88) és (89) preambulumbekezdésében foglalt, a kár okával kapcsolatos ideiglenes megállapításokat megerősítették.

H. A KÖZÖSSÉG ÉRDEKE

(38) Az ideiglenes rendelet közzététele után egy érdekelt fél feltette a kérdést, hogy miközben a Sorochimie csődgondnokság alatt áll, hogyan juthatott a Bizottság arra a következtetésre, hogy a közösségi ipar életképes és versenyképes. Emlékeztettek, hogy a Sorochimie-nek nem volt más választása, minthogy a ragasztó-üzletágban felmerülő egyes nehézségek után, és a szulfanilsav-ágazatban jelentkező nyomás miatt hitelezői ellen védekezzen. A Charleville Mézières-i Kereskedelmi Bíróság csődgondnokot nevezett ki a vállalat kereskedelmi tevékenységeinek felügyeletére, és határidőt állapított meg a vállalat számára egy szerkezetátalakítási terv kidolgozására. Ezt az időszakot nemrég 2003. január 31-ig hosszabbították meg. Ha nem történnek egyéb előre nem látható események, a vállalat továbbra is fennmarad a közeljövőben, és élvezheti a végleges intézkedések bevezetéséből származó előnyöket. Ezért megerősítették az ideiglenes rendelet (100) preambulumbekezdésében szereplő megállapítást, miszerint az intézkedések bevezetése a közösségi ipar érdeke.

(39) Több érdekelt fél állította, hogy a Bizottság nem értékelte objektívan a felhasználók helyzetét, mivel nem vette figyelembe, hogy az intézkedések bevezetése után minden valószínűség szerint megnőnek a közösségi ipar árai. Ezen kívül azt állították, hogy az intézkedések sértik a Közösség érdekeit, mivel a közösségi ipar gyártókapacitása nem elegendő a Közösségben jelentkező keresletet kielégítésére, és a piac Indiából és a KN-ből érkező

▼B

behozatal elleni lezárása következtében olyan kétpólusú piaci szerkezet jöhet létre, amelyben csak a két közösségi gyártó szerepel.

(40) Azzal az állítással kapcsolatban, miszerint a Bizottság annak vizsgálatánál, hogy az intézkedések bevezetése ebben az esetben sérti-e a Közösség érdekét, nem értékelte objektív módon a különféle érdekeket, emlékeztettek, hogy a Bizottság az ideiglenes szakaszban részletesen elemezte a fő felhasználói ágazat mindegyikét (optikai fehérítők, beton-adalékanyagok és festékek, és élelmiszerszínezékek gyártói). Ez az elemzés magában foglalta annak értékelését, hogy az intézkedések milyen hatást gyakorolnak a költségeikre, feltételezve, hogy az érintett importárak megnőnek majd a javasolt intézkedések következtében. Ugyanakkor a számítás során kellően figyelembe vették, hogy a közösségi ipar által eladott szulfanilsav ára legfeljebb 10 %-al nőhet, mivel az intézkedések bevezetése után a közösségi ipar árai körülbelül ugyanolyan mértékben nőnek majd az intézkedések bevezetése után, mint az érintett behozatal árai, tekintettel arra, hogy a kapacitáskihasználtság a VI-ben már meglehetősen nagy volt. Így az érdekelt felek nem nyújtottak be olyan új információkat a Bizottságnak, amelyek alapján az módosította volna a különféle felhasználói ágazatok gyártási költségeinek lehetséges növekedésével kapcsolatos ideiglenes megállapításokat.

(41) A közösségi piacon lévő kínálattal és versenyhelyzettel kapcsolatban figyelembe kell venni, hogy a közösségi ipar a közösségi keresletnek körülbelül 50 %-t tudná kielégíteni a jelenlegi gyártási kapacitással. Az intézkedéseknek azonban semmi esetre sem az a célja, hogy az érintett országokból megakadályozzák a behozatalt, de biztosítaniuk kell, hogy a behozatalra ne dömpingelt és kárt okozó árakon kerüljön sor. Ezért arra számítanak, hogy harmadik országokból, beleértve Indiát és a KN-t is, továbbra is érkezik behozatal a Közösség piacára. Ugyanakkor az intézkedéseknek biztosítaniuk kell a szulfanilsavgyártás folytatását a Közösségben, amelynek eredményeképpen a felhasználók élvezhetik a nagyobb választék és az élesebb verseny előnyeit. Azt is hangsúlyozni kell, hogy a közösségi ipar új berendezésekbe történő beruházások révén kívánja fokozni a teljesítményét, ha a tőkeberuházás igazolható. Ennek érdekében a dömpingelt behozatal káros hatásait meg kell szüntetni.

(42) A fentiek fényében megerősítették az átmenti rendelet (130) preambulumbekezdésében foglalt ideiglenes megállapítást, miszerint az intézkedések bevezetése nem sérti a Közösség érdekeit.

I. DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK

1. Kármegszüntetési küszöb

(43) Az ideiglenes rendelet (131)–(133) preambulumbekezdésében foglalt, a kárhányad megállapítására alkalmazott módszereket megerősítették.

2. Végleges intézkedések

(44) Mivel az Indiára és a KN-re megállapított dömpingkülönbözet alacsonyabb volt, mint a kármegszüntetési küszöb, a kivetendő végleges vámnak meg kell felelnie az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésével összhangban megállapított dömpingkülönbözetnek.

(45) Az Indiával szemben párhuzamosan folyó szubvencióellenes eljárásra tekintettel azonban figyelembe kell venni, hogy a 2026/97/EK tanácsi rendelet ([1]) 24. cikkének (1) bekezdésével (a továbbiakban „a szubvencióellenes alaprendelet”) és az alaprendelet 14. cikkének (1) bekezdésével összhangban egy termékre nem vethető ki egyidejűleg dömpingellenes vám és kiegyenlítő vám

([1]) HL L 288., 1997.10.21., 1. o.

▼B

egy azonos dömpingből vagy exportszubvencióból adódó helyzet kezelése érdekében. Ezért meg kell határozni, hogy a szubvenció összege és a dömpingkülönbözet azonos helyzetből adódik-e, és ha igen, milyen mértékben.

(46) India tekintetében a szubvencióellenes alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdésével összhangban a szubvenció összegének megfelelő végleges kiegyenlítő vám bevezetését javasolták, mivel ennek összege alacsonyabb volt, mint a kárhányad. Egyes megvizsgált indiai szubvenciórendszerek, amely a vizsgálat szerint Indiában kiegyenlíthetők, a szubvencióellenes alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében exportszubvenciónak minősülnek. Ezért az ilyen szubvenciók csak az indiai exportáló gyártók exportárára lehettek hatással, és így a dömpingkülönbözet megnőtt. Más szóval az egyetlen indiai együttműködő gyártóra megállapított végleges dömpingkülönbözet így részben az exportszubvenciók meglétére vezethető vissza. Ilyen körülmények között nem tűnik célszerűnek a kiegyenlítő és a dömpingellenes vámnak a véglegesen megállapított, megfelelő exportszubvenció összegében és dömpingkülönbözet teljes összegében történő bevezetése. Ezért a végleges dömpingellenes vámot úgy kell kiigazítani, hogy tükrözze az exportszubvenciók hatását ellensúlyozó végleges kiegyenlítő vám kivetése után fennmaradó tényleges dömpingkülönbözetet. Következésképpen India számára a végleges dömpingellenes vámtételt olyan összegben állapították meg, amely megfelel az exportszubvenciók végleges kiegyenlítő vámjával (6,3 %) csökkentett dömpingkülönbözetnek (24,6 %).

(47) Az indiai kormány és az indiai exportáló gyártó kifogásolták ezt a megközelítést, és azt állították, hogy a végleges dömpingellenes vámot a teljes megállapított szubvencióhányaddal (7,1 %) kell csökkenteni, és nemcsak az exportszubvenciók összegével. Azt állították, hogy a gyakorlatban a juttatásokat az exportőr által választott bármilyen terület keresztszubvencionálására fel lehet használni, ami azt jelentené, hogy nem kell kiegyenlíteni a szubvenciót, ha azt nem az exportárak csökkentésére használják. Véleményük szerint, máskülönben, ha a szubvenciót a belföldi árak csökkentésére használják, akkor a szubvenciónak csak azt a részét kell kiegyenlíteni, amely a tisztességtelen exportár-megállapítást lehetővé tette.

(48) E tekintetben meg kell jegyezni, hogy azok a szubvenciók, amelyek nem függnek az exportteljesítménytől (a továbbiakban „belföldi szubvenciók”), azonos mértékű hatást gyakorolnak az indiai exportáló gyártó exportárára és rendes értékére, ami azt jelenti, hogy semlegesen hatnak a dömpingkülönbözetre. Ezért levonható a következetés, miszerint a belföldi szubvenciók és a dömpingkülönbözetek értéke nem ugyanannak a helyzetnek a következménye, és ezért a dömpingellenes vámot nem kell ilyen szubvencionáláshoz igazítani.

(49) A KN esetében a dömpingellenes vám megegyezik a dömpingkülönbözettel.

3. **Ideiglenes vám végleges beszedése**

(50) Az exportáló gyártóra megállapított dömping és a közösségi ipar számára okozott kár nagysága miatt, az ideiglenes dömpingellenes vámmal biztosított összegeket a végleges vám összegében véglegesen be kell szedni.

J. **KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁS**

(51) A Mancheng Gold Star Chemical Industry Co., Ltd of Baoding (a továbbiakban „Mancheng”), az egyetlen együttműködő vállalat a KN-ban, közös felelősségvállalalást javasolt a Sinochem Hebei Import & Export Corporation állami tulajdonban lévő kereskedelmi vállalattal. Emlékeztettek azonban arra, hogy a Mancheng nem teljesítette az egyéni elbánás követelményeit, mivel nem

▼B

rendelkezett kiviteli engedéllyel, és minden kivitelét a fent említett állami tulajdonban lévő kereskedelmi társaság bonyolította. Sőt a KN-ban működő exportáló gyártók részéről vállalt nagyon alacsony szintű együttműködés miatt a Bizottság nincs abban a helyzetben, hogy egy kereskedelmi vállalat által előterjesztett kötelezettségvállalási ajánlatot mérlegeljen, mivel az ilyen kötelezettségvállalás megkerülésével járó kockázat nagyon nagy. Az érintett kínai feleket ennek megfelelően tájékoztatták.

(52) Az ideiglenes intézkedések bevezetése után az érintett termék egyetlen együttműködő, exportáló indiai gyártója az alaprendelet 8. cikkének (1) bekezdésével összhangban árvállalást ajánlott fel. Ezzel arra kötelezte magát, hogy az érintett terméket legalább olyan áron adja el, amely a dömping káros hatásainak megszüntetését biztosítja. A vállalat a Bizottságnak rendszeresen részletes információt is szolgáltat majd a Közösségbe irányuló kiviteléről, ami azt jelenti, hogy a kötelezettségvállalás betartását a Bizottság figyelemmel tudja kísérni. Továbbá az exportáló gyártó értékesítési szerkezete olyan, hogy a Bizottság szerint csekély a megállapodás szerinti kötelezettségvállalás megkerülésének kockázata.

(53) Tekintettel a fentiekre a Bizottság a 2002/611/EK határozattal [1] a kötelezettségvállalási ajánlatot elfogadta.

(54) A kötelezettségvállalás betartásának és hatásos felügyeletének biztosítása érdekében, amikor a kötelezettségvállalás alapján az illetékes vámhatóságnál kérik a szabad forgalomba bocsátást, a vámmentességet a mellékletben foglalt adatokat tartalmazó olyan kereskedelmi számla benyújtásától kell függővé tenni, amelynek segítségével a vámhatóság megbizonyosodhat arról, hogy a szállítmány a kereskedelmi dokumentumoknak az előírt részletességgel megfelel. Ha ilyen számlát nem mutatnak be, vagy az nem felel meg a vámhatóságnak bemutatott érintett terméknek, akkor a megfelelő dömpingellenes vámot kell kifizetni.

(55) Ha a kötelezettségvállalást nem tartják be, visszavonják vagy fennáll a gyanú, hogy nem tartják be, dömpingellenes vám vethető ki az alaprendelet 8. cikkének (9) és (10) bekezdése alapján,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Az ex 2921 42 10 KN-kód (TARIC-kód 2921 42 10 60) alá tartozó, a Kínai Népköztársaságból és Indiából származó szulfanilsav behozatalára végleges dömpingellenes vámot vetnek ki.

▼M1

(2) Az (1) bekezdésben ismertetett termékek vámot nem tartalmazó, közösségi határparitáson számított nettó ára tekintetében alkalmazandó végleges dömpingellenes vám mértéke a következő:

Ország	Végleges vám (%)
Kínai Népköztársaság	33,7
India	18,3

▼M2

_____

▼M3

3. Az (1) bekezdéstől eltérve a végleges vám nem alkalmazandó a 2. cikk értelmében szabad forgalomba bocsátott behozatalra.

_____

[1] HL L 196., 2002.7.25., 36. o.

▼B

(4) Ellenkező rendelkezés hiányában az érvényes vámrendelkezéseket kell alkalmazni.

▼M2

_____

▼M3

2. cikk

(1) A szabad forgalomba bocsátásra bejelentett olyan vállalatok által számlázott behozatal, amelyek kötelezettségvállalásait elfogadta a Bizottság, és amelyek neve az időről időre módosított 2006/37/EK [1] bizottsági határozatban szerepel, mentes az 1. cikkel kivetett vám alól, feltéve ha:

— a gyártást, szállítást és számlázást közvetlenül az említett vállalat végezte az első független, közösségi vevő részére, illetve

— ezt a behozatalt a kötelezettségvállalásra vonatkozó érvényes számla kíséri. A kötelezettségvállalásra vonatkozó számla olyan kereskedelmi számla, amely tartalmazza legalább a mellékletben szereplő elemeket és nyilatkozatot, illetve

— a vámhatóságnak bejelentett és bemutatott áruk pontosan megfelelnek a kötelezettségvállalásra vonatkozó számlán szereplő leírásnak.

(2) Vámtartozás keletkezik a szabad forgalomba bocsátás bejelentésének elfogadásakor – függetlenül attól, hogy ez mikor történik – az 1. cikkben leírt és az (1) bekezdés második francia bekezdésében felsorolt feltételek szerinti vámok alól mentes áruk tekintetében, ha e feltételek közül egyet vagy többet nem teljesítenek. Az (1) bekezdésben meghatározott második feltétel akkor tekinthető nem teljesítettnek, ha a kötelezettségvállalásra vonatkozó számláról megállapítják, hogy nem felel meg a mellékletben szereplő rendelkezéseknek, nem hiteles, vagy ha a Bizottság a 384/96/EK rendelet 8. cikke (9) bekezdésének vagy az alaprendelet 13. cikke (9) bekezdésének megfelelően olyan rendelet vagy határozat útján vonta vissza a kötelezettségvállalás elfogadását, amely egyedi ügylet(ek)re hivatkozik, és ennek megfelelően érvénytelennek minősíti az érintett kötelezettségvállalásra vonatkozó számlá(ka)t.

(3) Az importőrök szokásos kereskedelmi kockázatként fogadják el, hogy amennyiben bármely fél az (1) bekezdésben felsorolt és a (2) bekezdésben pontosabban meghatározott feltételek közül egyet vagy többet nem teljesít, az a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet [2] 201. cikke alapján vámtartozás keletkezéséhez vezethet. A keletkezett vámtartozás visszatérítésre kerül, miután a Bizottság visszavonta a kötelezettségvállalás elfogadását.

(4) Az 1338/2002/EK rendelet és az 1339/2002/EK rendelet egyaránt e rendelet mellékletének szövegével egészül ki.

▼B

3. cikk

Az 575/2002/EK rendelet alapján kivetett ideiglenes dömpingellenes vámmal biztosított összegeket a Kínai Népköztársaságból és Indiából származó szulfanilsav behozatalára kivetett végleges vám összegében véglegesen beszedik a rendeletben meghatározottak szerint.

A végleges dömpingellenes vámon túl biztosított összegeket felszabadítják.

_____

[1] A Hivatalos lap 52-ik oldalán található.

[2] HL L 302., 1992.10.19., 1. o. A legutóbb a 648/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 117., 2005.5.4., 13. o.) módosított rendelet.

▼B

4. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

▼M2

_____

▼M3

MELLÉKLET

A Közösségbe irányuló értékesítés során a vállalatnak a következő elemeket kell feltüntetnie a kötelezettségvállalás tárgyát képező szulfanilsavra vonatkozó kereskedelmi számlán:

1. Címsor: „A KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁS TÁRGYÁT KÉPEZŐ ÁRUT KÍSÉRŐ KERESKEDELMI SZÁMLA”.

2. A kötelezettségvállalás elfogadásáról szóló 2006/37/EK bizottsági határozat 1. cikkében említett, a kereskedelmi számlát kiállító vállalat neve.

3. A kereskedelmi számla száma.

4. A kereskedelmi számla kiállításának időpontja.

5. Az a kiegészítő TARIC-kód, amelyet a számlán szereplő árunak a Közösség határán történő vámkezelése során használni fognak.

6. Az áru pontos leírása, beleértve a következőket:

   — A terméknek a vizsgálat és a kötelezettségvállalás céljára szolgáló kódszáma (PCN) (pl.: „PA99”, „PS85” vagy „TA98”),

   — a PCN technikai/fizikai meghatározásai, pl. a „PA99” és „PS85” esetében fehér nagy folyékonyságú por és a „TA98” esetében szürke nagy folyékonyságú por,

   — a termék vállalati kódszáma (CPC) (ha van ilyen),

   — KN-kód,

   — mennyiség (tonnában kifejezve).

7. Az értékesítés feltételeinek leírása, többek között:

   — tonnánkénti ár,

   — alkalmazható fizetési feltételek,

   — szállítási feltételek,

   — árengedmények és visszatérítések összege.

8. A Közösségben importőrként működő azon vállalat neve, amely részére a vállalat a kötelezettségvállalás tárgyát képező, árut kísérő kereskedelmi számlát közvetlenül kiállította.

9. A vállalat azon tisztviselőjének neve, aki a számlát kiállította, és a következő nyilatkozatot aláírta:

   „Alulírott igazolom, hogy a jelen számlán szereplő árunak az Európai Közösségbe közvetlen export útján történő értékesítése a(z) [VÁLLALATNÉV] által felajánlott és az Európai Bizottság által a 2006/37/EK határozattal elfogadott kötelezettségvállalás hatálya alatt és feltételei szerint történik. Kijelentem, hogy az e számlán megadott információ teljes, és megfelel a valóságnak.”